प्रदोषपवनैश्चक्रे शिशिरैर्घ्राणतर्पणं ॥ ३५६ ॥
जातगीतदिदृक्षाणां गवाक्षावलयो बभुः ।
आसवामोदिभिर्वक्त्रैरवरोधमृगीदृशां ॥ ३५७ ॥
हारकङ्कणकेयूरपारिहार्यादिशोभिना ।
स्ववृन्देनानुयातोऽथ प्राविशत् डोम्बगायनः ॥ ३५८ ॥
हंसीनागलताचास्य सुते ललितलोचने ।
चक्रतुः कौतुकोद्ग्रीवां सभां चित्रार्पितामिव ॥ ३५९ ॥
तयोर्विलासवलितैश्चलितापाङ्गविभ्रमैः ।
द्वितीयपुष्पप्रकरो व्यकीर्यत सभान्तरे ॥ ३६० ॥
गायनैर्जयजीवेति कृतकोलाहलैरभूत् ।
सदः सशब्दं कुर्वद्भिस्तत्तन्नृपगुणग्रहं ॥ ३६१ ॥
भुक्तोत्तरोचितोदञ्चत्पञ्चमस्थानचारिणः ।
वंशीरागविशेषस्य दत्ते स्थाने ततः शनैः ॥ ३६२ ॥
अविक्रियशिरःकम्पभ्रुनेत्रभ्रमशोभितः ।
अभिन्न इव गायन्त्योर्गीतिध्वनिरजृम्भत ॥ ३६३ ॥
अथ ताम्बूलरोमन्थत्यागनिश्चलमूर्तिना ।
जातं राजकुरङ्गेण प्रमोदास्पन्ददृष्टिना ॥ ३६४ ॥
गायन्त्यौ भावमालक्ष्य तस्य स्निग्धमगायतां ।
अधिकोद्रेचिताभिख्यं विलासस्मितविभ्रमैः ॥ ३६५ ॥